

Veure l'amor amb un filtre

L'escenògrafa Judit Colomer i l'actor Pau Vinyals dialoguen a escena sobre la seva relació de parella a 'Tendrament'

El muntatge es podrà veure divendres a Banyoles, abans de fer temporada a la Sala Beckett el mes de març

Pau Vinyals i Judit Colomer signen una peça d'autoficció sobre ells com a parella SALA BECKETT.

Un adverbí és aquella categoria lèxica invariable que modifica un verb, un adjectiu, un altre adverbí o tota una oració. És com un filtre de les ulleres que obliga a replantejar-ho tot. Judit Colomer i Pau Vinyals, escenògrafa i actor respectivament i parella sentimental, han titulat el seu nou espectacle amb l'adverbí Tendrament. Aquest divendres es fa una funció a la Factoria d'Arts Escèniques de Banyoles, abans d'arrencar temporada a la Sala Beckett de Barcelona (del 5 al 22 de març). El seu repte és el de pensar sobre mirar l'amor en la vida i en l'ofici. Després d'aquest treball han entès que mantenir una relació no és un objectiu ni una entitat inamovible com un film de Bergman (habitualment càustic amb aquest context) sinó un diàleg obert i constant. A diferència dels

films de Bergman, aquests són "dos personatges acompanyats", rebla Vinyals.

Els actors temen les escenografies perquè els obliguen a adaptar la concepció del seu personatge i els seus moviments en un espai concret. Passar de la sala d'assaig a l'escenari sempre és un fet dramàtic perquè suposa graduar, de nou, intensitats en un espai nou. Pau Vinyals, que va debutar com a dramaturg arran de la pandèmia amb El gegant del pi (premi BBVA 2023 i premi de la crítica al petit format 2023), fa un nou pas cap a l'autoficció involucrant la seva parella, que puja a l'escenari i que participa en la creació del text des del principi.

Colomer i Vinyals posen a la diana el poder de la família nuclear clàssica. Davant de l'habitual silenci que genera violències no resoltes, falta espai per compartir aquestes angoixes que "es viuen en soledat", apunta l'actor. La família nuclear té a favor la intimitat de les parelles, la voluntat de no incomodar els altres: les discussions es viuen de portes endins. Efectivament, per a Toni Casares, director de la Sala Beckett, el projecte neix "de la necessitat de compartir incomoditats". Tendrament apel·la a converses complexes entre la parella. L'èxit social els reclama que formin família, que visquin en una llar sense angúnies econòmiques. Per a Vinyals, la incomoditat "permet reinterpretar-se de forma conscient". És probable que un relat entre dues persones ja no coincideixi. Colomer i Vinyals destronen l'amor romàntic, aquell que avança "t'estimo tant que no cal que parlis; ja sé el que vols".

Paral·lelament, Vinyals i Colomer tenen una manera diferent de viure el teatre. Si per a l'actor, la seva voluntat és transformar-se en un altre i que el públic hi pugui empatitzar, una escenògrafa busca la millor forma de l'espectacle perquè el personatge s'expliqui al millor possible. L'escenari és, doncs, un lloc de trobada d'aquesta parella. Per a Guillem Sánchez Garcia (que ha aportat una mirada externa i és l'ajudant de direcció), la conversa entre aquesta parella es projecta en moltes altres parelles.

La Beckett reivindica la paraula a l'escenari. En aquest boom d'autoria contemporània catalana (que es

representa arreu del món, més que mai) hi estan entrant nous perfils. Si Vinyals va fer el salt d'actor a dramaturg, ara s'hi suma Colomer, una escenògrafa que, com Marc Salicrú (Interferència), Cesc Colomina (Abraça'm fins que m'adormi) o Sílvia Delagnau (Rave) s'han interessat per la dramatúrgia amb resultats molt celebrats.

Publicat a:

-El Punt Avui. El Punt Avui 25-02-2026, Pàgina 19

Font del document: <http://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/2622508-veure-l-amor-amb-un-filtre.html>